

Nr 600

Av herr **Schött m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 100, med förslag om förbättrad taxeringskontroll.*

(Lika lydande med motion nr 731 i Andra kammaren)

De i samband med 1956 års taxeringsreform inrättade taxeringsassistenttjänsterna med placering hos de lokala skattemyndigheterna innebar en betydande förstärkning av de lokalt verkande organen för taxering. Placeringen hos de lokala skattemyndigheterna beslutades efter noggranna överväganden och ansågs vara en av den nya organisationens stora förtjänster. 1955 års taxeringssakkunniga uttalade således bl. a., att »ett lyckligt genomförande av en ny taxeringsorganisation förutsätter en decentralisering». Departementschefen fann »bärande skäl tala för en sådan placering».

Överraskande är därför förslaget i proposition nr 100, att assistenterna skall föras över till länsstyrelsen och bibehållas blott å ett fåtal orter utanför residensstäderna. Centraliseringen kommer säkerligen att innebära en försämring av servicen mot allmänheten. Samtidigt rubbas enligt vår mening den säkra grund som genom 1956 års taxeringsreform lagts för successiv utbyggnad av en lokalt förankrad taxeringsorganisation i första instans med utökad medverkan av heltidsanställda taxeringsfunktionärer.

De skäl som på sin tid föranledde taxeringsassistenternas placering hos de lokala skattemyndigheterna har sedan reformen beslutats vunnit i styrka. Med det efter hand växande behovet av medborgarnas skatte- och avgiftsmässiga medverkan i samhällsupbyggnaden följer ett berättigat krav från deras sida på en vederhäftig och lätt tillgänglig service. Den ingående person- och ortskänedom som endast kan förvärfvas i nära och förtroendefull kontakt med allmänheten utgör särskilt för landsbygden en nära nog nödvändig förutsättning för en riktig taxering. Lika naturligt som det är att den på prövningsnämndsstadiet och länsplanet arbetande taxeringspersonalen är placerad hos länsstyrelsen, lika naturligt synes det vara att de tjänstemän som biträder taxeringsnämnderna på lokalplanet är utplacerade hos de lokala skattemyndigheterna. Där är taxeringsassistenterna såväl under taxeringsperioden som därefter — då underrättelser om avvikelser från deklarationer utsänts och när debetsedlar utkommit — lättillgängliga för lämnande av upplysningar och rådgivning. Inte minst värdefullt är detta för alla de lantbrukare och mindre företagare som med uppoffrande av dyrbar

tid själva upprättar sina räkenskaper och sin deklaration samt personligen kontaktar vederbörande taxeringsfunktionär.

I detta sammanhang vill vi särskilt framhålla fördelen av att de skattskyldiga på *ett* ställe — hos den lokala skattemyndigheten — kan få uträttade om möjligt *alla* sina ärenden rörande deklarationer (preliminära såväl som definitiva), skatter (preliminära, slutliga och tillkommande) och avgifter (för folkpension, allmän sjukförsäkring, allmän tilläggspension m. m.). För taxeringsintendenten och hans medhjälpare synes någon svårighet att upprätthålla erforderlig kontakt med de lokalt placerade taxeringsfunktionärerna icke föreligga. I varje fall kan svårigheten icke vara så stor att den uppväger fördelen av en lokal placering.

Mot en centralisering talar också ekonomiska skäl. Betydande kostnader har under de gångna åren nedlagts för ordnande av lokaler för taxeringsassistenternas placering ute hos de lokala skattemyndigheterna. Skulle propositionen bifallas och centralisering av assistenterna ske, innebär detta nya kostnader nu för anskaffande av säkerligen dyrare lokaler i residensstäderna och andra ifrågasatta placeringssorter.

Ett tungt vägande skäl för taxeringsassistenternas placering hos de lokala skattemyndigheterna har tillkommit i och med dessa myndigheters befattning med den allmänna tilläggspensioneringen, som förutsätter att deklarationer för det löpande och nästföregående året förvaras hos dem. Personliga förfrågningar och skriftväxling med anledning av åsatta taxeringar och påförda skatter nödvändiggör som regel tillgång till deklarationsmaterialet. Oförändrad placering av taxeringsassistenterna hos de lokala skattemyndigheterna framstår därför mot bakgrunden av denna nya situation som särskilt motiverad.

I propositionen (s. 94) gör departementschefen följande uttalande: »Assistentorganisationen är ännu ej helt utbyggd, och tjänstemännen har över lag varit i den nya verksamheten helt kort tid. Vi har alltså inte någon erfarenhet av hur organisationen kan verka, om den blir fullt utbyggd och intrimmad enligt de ursprungliga planerna. Trots att den nuvarande organisationen alltså inte på långt när fått visa vad den går för betygas på de flesta håll, att den redan gett påtagliga resultat i form av en effektivare och riktigare taxering.»

Icke minst med hänsyn härtill synes det oss naturligt att avvakta ytterligare erfarenhet av den så sent som år 1956 beslutade och under uppbyggnad varande taxeringsorganisationen och icke nu vidtaga en ändring, som äventyrar fördelarna av 1956 års reform och dess målsättning: en effektivare och riktigare taxering.

Under återopande av vad sålunda anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 100

måtte besluta, att taxeringsassistenterna alltfort skall vara placerade hos de lokala skattemyndigheterna.

Stockholm den 7 april 1961

Lars Schött

G. Elofsson

Nils Nestrup

Lars Larsson